

Columbia

Tidning för Columbia-konferensen.

Årg. II.

ROCK ISLAND, ILL., och Moscow, Idaho, SEPTEMBER 1901.

No. 3.

Förvara det, som är dig ombetroddt.

1 TIM. 6: 20.

(Utdrag ur inledningen för samtalen vid pastoralkonferensen i La Conner den 3 aug.)

Denna förmaning gaf Paulus sin andlige son Timoteus, hvilken han ville påminna om att Gud af nåd hade upptagit honom till sitt barn samt gifvit honom en stor och härlig kallelse, och att han skulle vinnlägga sig om att vara trogen i allt. Haf akt på dig själf och på läran, förblif däri; ty om du så gör, frälsar du både dig själf och dem, som höra dig, 1 Tim. 4: 16.

Men denna förmaning gäller icke blott Timoteus, utan den rör äfven oss, som äro kallade att arbeta i Herrens vingård. Vi vilja därför med anledning af denna förmaning samtala om: "Hvad som är oss ombetroddt, och huru vi skola förvara detsamma." Många äro de gåfvor, som Herren i sin nåd och kärlek har gifvit oss. Vi kunna icke här nämna dem alla. Vi vilja framhålla blott trenne samt försöka visa, huru vi skola förvara dem. Den gåfva, som vi i främsta hand vilja tänka på, är vårt andliga lif. Guds gåfva är evigt lif i Kristus Jesus vår Herre, Rom. 6: 23. Detta är det eviga lifvet, att de känna dig, den ende sanne Guden, och den du har sändt, Jesus Kristus, Joh. 17: 3. Det andliga lifvet är icke en yttre kännedom om Gud och hans Son, utan en inre lifsgemenskap med den trenige Guden, hvilken är nödvändig för hvarje själaherde att äga, om han skall kunna vara en rätt herde. I mig och jag i eder, säger Jesus, Joh. 14: 20, och vidare: Jag är vinträdet, I ären grenarne, Joh. 15: 5. Och Paulus säger: Edert lif är fördoldt med Kristus i Gud. Kol. 3: 3. Det är detta Kristuslif, som Herren af nåd har gifvit oss, hvilket vi skola bevara. Vi få nu icke förstå det såsom det skulle ligga i vår egen makt att bevara det, utan vi

fatta det så, att det tillkommer oss, att på ett rätt sätt bruka Guds ord, så att det blir en näring för vår själ. Vi tänka då förnämligast på de enskilda uppbyggelsestunderna, som äro så nödvändiga för en församlingsherde. Det vill ju ofta blifva för honom så, att, då han läser Guds ord, tanken faller på insamling för predikan, och att han skall få något att framlägga för andras själar. Han får visserligen icke glömma det; men han bör ju se till sin egen själ, att hon får sin tillbörliga näring. Han behöfver de där stilla Maria-stunderna vid Jesu fötter för att få styrka till sin själ och kunna med frimodighet fortsätta sitt arbete.

Men Herren har icke blott gifvit oss ett andligt lif att värda, utan ock en härlig lära att förkunna. Paulus satte högt värde på att vara en evangelii förkunnare. Han säger: Jag tackar den, som har gifvit mig kraft, vår Herre Jesus Kristus, därför att han har ansett mig trogen och satt mig i ämbetet, 1 Tim. 1: 12. Hans lust och glädje var att predika den korsfäste Kristus, syndares vän och Frälsare, samt visa dem, huru de genom tron på honom varda rättfärdiga inför Gud och saliga människor.

Samma sköna lära, som han förkunnade för dyrköpta själar, få vi förkunna för våra kära laudsmän i detta land. Det är i sanning en stor förmån och välsignelse att få tillhöra ett samfund, som hvilar på Guds ords grund och som framhåller ett helt evangelium klart och tydligt, så att hvar och en, som hör det, kan fatta det, som rör hans frälsning, om han låter Guds helige Ande leda sig.

Huru vi skola förvara denna lära säger oss Paulus, då han om sig själf säger: Jag har icke undandragit mig att förkunna eder *allt Guds råd*, Apg. 20: 27. Och till Timoteus säger han: vinnlägg dig om att bevisa dig själf såsom bepröfvad, en ostrafflig arbetare, som *rätt delar*

sanningens ord, 2 Tim. 2: 15. Haf akt på dig själf och på läran, förblif däri; ty om du så gör, frälsar du både dig själf och dem, som höra dig 1 Tim. 4: 16.

Vi förvara således Kristi lära bäst, då vi med frimodighet förkunna den tydligt och klart för våra medmänniskor. Och där den mottages i syndares hjärtan till bättring och salighet, så skall den vidare genom dem utbreda sig till välsignelse. Den får då bo ibland oss, Kol. 3: 16.

Vidare är oss ombetrodd en liten del af Kristi dyrköpta hjord att värda. Att Jesus, den gode herden, är mycket rädd om sin hjord och aktar den högt, framgår af den pastoral-examen enligt Joh. 21: 15—17, som han höll med Petrus, innan han öfverlämnade herdeämbetet åt honom. Han har icke anförtrott åt oss förgängliga ting, utan dyrköpta själar, som han har återlöst med sitt blod. Dessa skola vi troget värda. Det gäller då att hafva akt på hela hjorden. Att värda Guds församling, Kristi hjord, innebär att man leder den in i bibelordet, där de gröna betesmarkerna och de friska vattenkällorna finnas, hvaraf hjorden får njuta; där finnas ock de skuggrika träden med lifvets frukt, de härliga löften, under hvilka den får hvila. Men herdens värd innefattar ock att värna hjorden för alla faror, för veder sakaren djäfvulen, som går omkring såsom ett rytande lejon och söker hvem han uppsluka må, 1 Petr. 5: 8, och när något får blifvit rifvet, någon själ sårad af den glupande ulfven, leda den till Jesus, den gode herden och den store läkaren, som helar alla sår, och när något får förrirat sig, kommit bort från hjorden, uppsöka det och föra det till rätta igen.

"Så hafven nu akt på eder själfva och på hela hjorden, i hvilken den helige Ande har satt eder till biskopar, att värda Guds församling, hvilken han har förvärfvat sig med sitt eget blod. Apg. 20: 28.

Hvar och en, som bekänner mig inför människorna, honom skall också Människosonen bekänna inför Guds änglar.

Luk. 12: 8.

Bekänner du Kristus? Hvad bekänner du om honom? Huru, när och hvar bekänner du?

Enligt Jesu egna ord är bekännandet en lifsfråga. Han erkänner endast bekännare såsom sina lärjungar. Endast bekännare äga någon del uti det eviga lifvet.

Jesus har bekänt människorna och blifvit deras broder, burit deras syndor och låtit sitt lif för dem. Hvilken kärlek! Han skydde icke förnedringen, icke lidandet. På Faderns högra sida bekänner han de sina alltfört. Skulle vi då blygas för att bekänna Guds Son? Skulle vi inför den olyckliga, fallna världen sky att blifva kända såsom bröder och lärjungar hos ärones Konung? O, nej!

Men bekännelsen är icke ett verk af kött och blod utan Guds verk. Vi skola vara det lefvande bref, som Gud skrifvit, och som såsom sådant varder känt och läst af människorna. Hufvudinnehållet af bekännelsen är: *Mig är barmhärtighet vederfaren. Jag tror, jag lefver, dock icke nu jag, utan Kristus lefver i mig.*

En god bekännelse är på samma gång både *sann* och *hel*. Den måste icke bestå af endast ord. Satan kan tala med änglatunga; det kunna äfven skrytatare och fariseer göra. Men den glupande ulffen står bakom de sköna orden. "Af deras frukt skolen I kämma dem." Det är således icke blott munnen, utan äfven händer, fötter, ja, ande, själ och kropp, som skola bekänna Jesus. Ingen lem, ingen kraft och gifva får förneka honom, ty då är icke bekännelsen hel.

Lägger någon rikt uppå huru eller hvar bekännelsen afläggas? Ja, mycket. Bekännelsen visar din trohet och ärlighet uti *din kallelse, och på den plats, hvarest Gud har ställt dig*. Somliga människor hafva föraktat sin kallelse och hafva på eget beväg valt en annan, som de trott vara helligare. De hafva därigenom bekänt, ej Kristus utan sig själfva, sitt själfsväld och sitt andliga högmöd. Många sådana bekännare räknas bland förnekarna och få domens dag höra Jesu ord: "Jag kände eder aldrig. Bekänna Kristus hemma, i ditt familjehem, i ditt kyrkligt hem och i ditt borgerligt hem. Skall du

fara bort för att bekänna, så bör du hafva kallelse på fickan ifrån kyrkan eller staten, i annat fall går du dina egna vägar.

Människor hafva tagit sig för att fabricera bekännelser. Man tillställer hvarjehanda väckelsemöten och andliga rörelser för att i hast göra många bekännare. Men bekännelsen blir då icke en bekännelse af *Kristus och Guds nåd* utan en bekännelse af partiandarna och deras verksamhet. Deras skryt och andliga högmöd bär vittne härom.

Käre broder, du har alltid och alltestädes tillfälle att bekänna Kristus. Vinnlägg dig om att *vara* en kristen alltid och hvar du är, så är och blir du en rätt bekännare. Skulle bekännelsen vara ett sående under tårar, så bär den dock en glädjeskörd för evigheten. B. S. N.

En sådan frälsning.

Huru skola vi undfly, om vi icke hafva aktat en sådan frälsning? Ebr. 2: 3.

Frälsningen i Kristus är stor från hvarje synpunkt. Den är djup som syndafallet, hög som himmelen, vid som det fallna människosläktet, lång som evigheten. Ho kan mäta och tälja dess längd och bredd, dess höjd och djup? Du, min läsare, har del däri, ty du hör till släktet. Du har del däri, hur stor din synd och hur djupt ditt syndaelände mände vara, ty detta kommer af fallet. Denna frälsning kan och vill lyfta dig ända från helvetets afgrund till den höga härlighetens himmel — från tåndagnisslan till de rena och saliga änglars fröjd och sällhet — från afgrundsandars till den freenige Gudens sällskap och gemenskap. Och detta icke för en dag eller ett år eller ett årtusende, utan för alla evigheters evighet. Huru skola vi undfly, om vi icke akta en sådan frälsning? Om en jordisk fader erbjuder sin son en god gifva och sonen vägrar att mottaga den, så misshagar det fadern. Ju större gifvan och ju större sonens behof däraf, ju större faderns misshag. Ingen undrar därpå. Det är så naturligt. Det kan icke vara annorlunda. Hvarför? Jo, först emedan fadern *älskar* sonen, gör det honom ondt, att sonen skulle umbära något godt — och ju större detta goda och sonens behof däraf, ju mer ondt gör det den gode fadern. Men om fadern är i högre mening *god*, så gör det honom ännu

djupare smärta, därför att sonen med sin vägran att mottaga en god gifva burit ett otvetydigt vittnesbörd om sin egen ondska. "Kaka söker maka." En god människa vill ha det goda, men en ond människa vill icke — hon vill ha det onda. — Den, som nu vägrar att mottaga det högsta goda, Guds nåd, som är bättre än lif, visar sig därmed vara mycket ond. Tusen gånger har Gud erbjudit dig den stora frälsningen i Kristus. Om du lika ofta vägrat, vändt dig bort i ligkiltighet eller ovilja, så visar du, att du är mycket, mycket ond, och detta väcker Guds misshag mot dig. Undrar du därpå? Om du tio gånger i uppriktig välvilja erbjuder en vän en väntjänst, och denne lika ofta undanbeder sig, så tänker du gärna: "Min vän är icke längre min *vän*. Hans betende visar ovilja mot mig personligen." Och du har nog skäl att tänka så. Hvad skall då Gud tänka om dig, då du tusen gånger ursäktar dig mot hans utsägligt stora gifva? Under all ligkiltighet för Gud och hans goda ligger ett fördoldt, slumrande hat mot Gud. Hat mot Gud, det högsta goda, är den djupaste ondska. Hat mot Gud är djäfvulskt. Undrar du, att Guds vrede, hans heliga misshag förblifver öfver honom, som vägrar att i tro mottaga hans Son och frälsning i honom? Kunde det vara annorlunda? Huru skola vi undfly om vi icke hafva mottagit en sådan frälsning? G. A.

Det döende barnet.

Fader, jag vill, att hvarest jag är, där skola också de vara med mig, hvilka du har gifvit mig, på det att de må se min härlighet, som du har gifvit mig, ty du har älskat mig före världens grundläggning.

En gudfruktig man hade en son omkring 6 år gammal, hvilken blef angräpn af en häftig feber och bad så hjärtligen till Herren, att alla, som sågo och hörde honom, hjärtligen förundrade sig däröfver. Då sjukdomen tilltog, frågade modern honom en dag: "Hvad gör du, mitt barn?" — "Hvad jag gör? Jag längtar att se min Jesus." — "Hvar vill du se honom?" — "I himmelen, i det eviga lifvet." — "När skall du få se honom?" — "Snart, rätt snart!" — "Hvad har han då gjort för dig, eftersom du längtar så mycket efter honom?"

Barnet utsträckte sina armar till honom och sade: "Ty han är död för mig!" — I det han sade detta, uppgaf han sin anda.

Det förvandlade hemmet.

“Du begifver dig uti en hvirfvel-pöl af världslighet, min dotter; låt icke den öfverväldiga dig. Blif Mästaren trogen.”

“Ja, fader, alltid.” Helena tänkte på sin faders ord, där hon satt i sin undangömda vrå och betraktade det lysande sällskap, som uppfyllde den eleganta salen. Hon kände sig förvirrad af och något rädd för ståten, glittret och härligheten, som omgäfvade henne. Hon hade endast några dagar vistats i sin mormors i staden belägna hem, som med sin rikedom och glans föreföll henne som ett riktigt palats. Det var lördagsafton, och hon hade ännu icke funnit tid att studera sin söndagsskolläxa för morgondagen. Hon undrade, om dessa människor ansågo detta som det bästa sättet att bereda sig för söndagens gudstjänst. En känsla af hemsjuka smög sig öfver henne, i det en bild af hennes eget kära hem uppsteg för hennes sinne; fadern under bön förberedande sig på predikan och modern undervisande barnen i de heliga sanningarna. Efter att ha hviskat några ord till tant Marcia, smög hon sig till sitt rum för att läsa sin försummade läxa.

Frukosten följande morgon serverades så sent, att Helena ansåg bäst att före den samma göra sig i ordning för kyrkan, och kom följaktligen ned kyrkklädd, med undantag af hatt och handskar. Kusinerna, klädda i morgondräkter och med okammadt hår, betraktade henne med nyfikenhet.

“Hvarför klädde du dig så tidigt Helena? Och därtill ämnar du i dag använda din bästa och vackraste dräkt,” sade Isabella.

“Jag fruktade, att vi skulle komma sent till kyrkan”, förklarade Helena. “Duger icke denna dräkt?” tillade hon något ängsligt, betraktande sin gråa klädning. Hemma ansågo de den så vacker.

Hon ämnade icke, hvad kläder beträffade, försöka tälla med sina rika kusiner, men hon hoppades, att de icke skulle skämmas för henne.

“Kyrkan!” utropade Isabella. “Denna sköna dag! Vi skola i ett stort sällskap ut på den älskligaste körtur, och jag har beställt plats för dig.”

“Kyrkan!” upprepade Nettie. “Ingen går till kyrkan, det vill säga ingen, som är något. Så barroekt.”

Och båda flickorna utbrusto i högljudt skratt.

Helena kände sig mycket förvirrad. Hennes släktingar voro främlingar för henne, och hon kände dem endast genom brevväxling. Hon önskade göra dem till viljes och icke göra sig själf löjlig, men — “blif trogen” hörde hon som ett eko i sitt hjärta, och upplyftade sitt rodnande ansikte sade hon med ett småleende:

“Jag är endast ‘ingen’, kusin Nettie, och jag skall gå till kyrkan.”

“Ah, naturligtvis, om du så önskar,” svarade Isabella kallt.

“Jag förmodar, du trodde att hela familjen skulle gå till kyrkan, fylla ett par bänkar och sitta och dåsa och äta pepparmint under hela predikan på det gamla vanliga viset. Jo pytt!” Nettie skrattade åt en sådan orimlighet, och hennes moder undertryckte ett leende.

“Flickor”, sade deras fader något sträfft, “er kusin skall njuta af sin vistelse här efter sitt eget tycke.” Vändande sig till Helena sade han vänligt: “Hvart skulle du vilja gå, min älskling?”

“Jag vet icke, morbror, men jag vill helst icke gå till någon af de fashionabla kyrkorna”, svarade hon.

“Näväl, jag tror mig veta hvar du skall finna, just hvad du önskar, och jag skall visa dig vägen dit”, svarade han, i det han steg upp från bordet, ty nu började klockorna ringa.

“O, tack, morbror Henry,” sade Helena och sprang efter sin hatt.

Sålunda blef hon lämnad åt sig själf, och i stället för att sluta sig till sällskapet, som efter körturen samlades i salongen, tillbragte hon eftermiddagen med att göra bekantskap med de två gossarne, Fredrik och Ross, och den fyraåriga Sue i barnkammaren. I ett hörn fann hon en länge obegagnad men utmärkt kammarorgel, och i det hon spelade och sjöng de välkända psalmerna och sångerna, förekom det henne, som om hon deltagit i gudstjänsten i sin faders kyrka. Barnen voro förtjusta öfver musiken, och alla sjöngo de utmärkt. Efter den dagen tillbragte hon en eller två timmar hvarje kväll tillsammans med barnen och lärde dem att sjunga de sköna psalmerna. Barnen blefvo snart innerligt fästade vid henne. Redan före den följande söndagen hade hon fått moderns tillåtelse att taga gossarne med sig till söndagsskolan.

I den mån hon lärde känna deras

vanor, blef hon för flickorna ett mycket trelligt sällskap och deltog med lif och lust i deras förlustelser, utflykter och konserter och bevisade sig ingalunda vara tafatt.

“Hon drager dock linien ganska skarpt i fråga om söndagsnöjen, dans och kortspel”, sade Nettie tankfullt, “men hur det är, så anstår det henne, och jag skulle icke kunna föreställa mig henne lik oss.”

“Det gör henne löjlig”, svarade Isabella missbelåtet. “Jag vet knappt hvad jag skall säga, när herrarne fråga efter henne om söndagarna.”

Vin af alla slag begagnades städse vid måltiderna och kringhjäds äfven vid alla tillställningar. Det hade icke så litet roat dem och något förargat hennes morbror, då Helena bestämdt nekade att smaka vin. Hon nämnde aldrig något om saken, utom då hon därtill tvingades. Hennes morbror var emellertid stolt öfver sin vinkällare och tyckte, att hon i denna sak var orimlig, hvarför han alltid fyllde hennes glas jämte de öfrigas. Öfver denna hans envishet kände hon sig besvärad. Slutligen uppsökte hon honom i hans bibliotek och bad honom under tårar att hädanefter icke mera erbjuda henne något vin.

“Men hvarför skulle du neka att dricka det? Det skadar ingen, och det är opassande och oresonligt att föra en nyck så långt,” yrkade han.

“Käre morbror, om det vore endast en nyck, skulle jag med glädje låta den fara. Men jag måste vara trogen — jag kan icke smaka det — jag måste vara Mästaren trogen.”

“Mästaren?” upprepade han osäkert.

“Ja, morbror, vår Mästare Kristus. Jag har lofvat honom trohet. Jag måste vara honom trogen i allt.”

Hans panna mörknade, och ett besväradt utseende kom öfver hans ansikte. “Å, om det är en samvets-sak,” sade han, “så måste du naturligtvis ursäktas.”

“Och ni skall icke tro, att jag afser att vara oresonlig eller gensträfvig, skall ni, kära morbror?” frågade hon ängsligt.

“Nej, min älskling”, sade han allvarligt, och tillade uttryckslost: “du är så lik din moder. Det är som hade jag min syster Grace i huset.”

Sedan Helena lämnat honom, satt han en stund försjunken i djupa tankar. Äfven han hade en gång tjänat Mästaren — hade älskat honom — hade ämnat att alltid för-

blifva honom trogen — men "dena världens omsorger — ja, och rikedomens svek," citerade han en smula bittert — hade ledt honom långt bort. I årtal hade han föga tänkt härför. Hans rastlösa lif och familjens ständiga umgänge i societeten hade icke gifvit tid för något sådant.

En söndags eftermiddag skulle ett möte af särskildt intresse hållas i den kyrka, som Helena brukade besöka, och de små gossarne tiggde henne om lof att få gå med henne. Hon gick då med dem till salongen för att utverka tantens tillåtelse. I salongen var det vanliga sällskapet närvarande, ett öfverflöd af vin och frukt hade just blifvit framsatt, och glädjen stod högt i tak.

"Tillåt mig att fylla ett glas åt eder, miss Grayson", skyndade sig en af ungherrarne att erbjuda.

"Nej, jag tackar. Var god ursäkta mig," svarade Helena blygsamt.

"Åh, ni må icke bjuda kusin Helena på sådant; hon 'ser icke på vinet, att det är så rödt.' Hon är rädd, att hon kunde se ormar däri", skratade Nettie.

Helt plötsligt satte den unge mannen ned sitt glas, utan att hafva smakat på dess innehåll, och blef helt allvarlig. Då Helena steg upp för att gå, sade han: "Jag tror, jag skulle önska gå med er och gossarne, om ni tillåter det, miss Grayson."

"Gärna," svarade Helena.

"Något nytt under solen," sade en ung dam, i det de försvunno. "Riekkard Liscomb på väg till kyrkan! Er puritanska kusin måtte vara dragningskraften."

"Kanhända," svarade Nettie. "Märkte ni, att han icke drack sitt vin, när hon nekade att dricka?"

"Det var er olyckliga anmärkning om ormar, miss Nettie, som så plötsligt ändrade hans sinne," förklarade Harvey Brooks. "En af hans gamla klasskamrater, en förtrogen vän, dog af delirium förlidet år — förfärligt! — ormar på honom, ormar öfver allt. Det gick Liscomb mycket nära; han talade mycket om att blifva en absolutist, i verkligheten lade han bort allt utom hvad han kallar det 'sociella glaset', hvilket han dricker endast tillsammans med damer."

"Det 'sociella glaset' är roten till allt ondt, säga oss nykterhetsiffrarne," hänade Isabella, i det hon behagligt förde sitt tredje glas till munnen.

Hennes moder betraktade hennes

röda kinder med en orolig känsla. Kunde det vara möjligt, att hennes flickor allt för mycket hängäfvit sig åt vindrickandet? Var det hälsosamt för dem att alltid hafva det framför sig? Men det var seden, från presidenten ända ned, alla framsatte det på sina bord, åtminstone alla i societeten. Själf smakade hon det sällan, ehuru hon följde häfdvunnen sed, men hon beslöt att blifva mera försiktig med gossarne.

Tiden för Helenas vistelse hos släktingarna närmade sig sitt slut. De små voro nästan otröstliga vid tanken på skilsmässan. "Vi ha aldrig förr haft så roligt" försäkrade Fred.

Barnkammaren och angränsande rum hörde dem och deras sköterska till, och de fingo sällan umgås med den öfriga delen af familjen, aldrig då gäster voro tillstädes. Moderns sociella plikter och faderns affärer lämnade dem föga tid öfrigt att ägna åt barnen. Det föreföll Helena mycket onaturligt, att barnen så sällan tillätos att se och umgås med föräldrarna. "Nej, vi ha aldrig haft så treffligt," instämde Ross.

Helena hade omtalat många berättelser för dem, hvilka de nu samtalade om. Men så började de åter beklaga, att deras kusin måste lämna dem.

"Låtom oss än en gång sjunga alla våra psalmer och små sånger," föreslog Helena.

I en af de mörka sidorummen hade en man suttit en lång stund och lyssnat till sången och barnens glada joller, som lätt nådde honom genom den på glänt stående dörren till barnkammaren. Så hade han alldeles obemärkt gjort mången kväll förut. Då de glada bararösterna uppstämde den sköna barnsången: "Jesus älskar mig," smög sig äfven en kvinna in i sidorummet. Då hon såg mannen, gled hon bort och satte sig bredvid honom och lade sin hand i hans. Hand i hand sutto nu fader och moder i mörkret, lyssnande till den ena sången efter den andra. Sådana sånger voro främmande och ovanliga i det ståtliga huset.

"Det är min gamla orgel, Henry; kommer du ihåg?" hviskade hustrun.

"Ja, älskade," svarade han sakt.

"Midt i all yppighet kunde jag aldrig skiljas vid den, ty den var mig så kär. Huru stolt var jag icke öfver den, då du förde den till vårt lilla hem."

"Ja, huru stolta voro vi icke båda," svarade han, "och därtill lyckliga."

"O så lyckliga, Henry! Vi sjöngo äfven dessa sånger, och de kommo från hjärtat."

"Vi tjänade Mästaren då," hviskade han och drog henne närmare sig.

Man och hustru voro nu hvarandra närmare, än de varit på många år.

"Men detta har alltid varit ett gudlöst hem," sade hon, fullbordande hans tanke.

"Älskade," hviskade han ömt, "läm oss återvända och lämna alla dessa fruktskidor och färligheter, som äro så otillfredsställande."

"Och bannlysa allt, som icke bör finnas i en kristens hem," tillade hon.

"Ja allt, intet mera vindrickande, intet kortspel, intet dansande — men i dess ställe vilja vi lära våra barn att tjäna vår Mästare, Kristus."

Efter fullbordad visit återvände Helena till sitt hem i ljuf omedvetenhet. Men hennes orubbliga trohet mot Herren hade såsom en surdeg inträngt i morbroderns hem och förvandlade det så småningom till ett kristligt hem.

Fritt från engelskan.

Är du rädd för att synda?

Biskop Kryostomus i Konstantinopel var mycket hatad vid kejsarhofvet. Hofmännen sade till kejsaren: "Landsförvisa honom, indrag hans gods eller kasta honom i fängelse, bränn honom, döda honom."

Andra åter sade: "Allt detta tjänar till ingenting. I landsflykten finner han dock ett hem hos sin Gud; indrager du hans gods, så tar du dem icke från honom utan från de fattiga; kastar du honom i fängelse, så kysser han sina bojor, dödar du honom, så öppnar döden himmelen för honom. Det finns blott ett enda medel att göra honom olycklig; tvinga honom att synda, intet i världen fruktar han för utom synden."

Må det ock vara det enda, vi frukta för. 1 Joh. 3.

* * *

Det är både ovärdigt för Kristi bekännare och äfven stor skada för vår kristendom, att vi glömma vårt salighetshopp och icke glädjas däraf, utan gå med tunga steg och suckar emot himmelens glädje.

Columbia

utgifves den 15 i hvarje månad af Lutheran Augustana Book Concern, Rock Island, Ill., för pastor N. J. W. Nelson i Moscow, Idaho.

Redaktör: Pastor N. J. W. Nelson.

Prenumerationspris:

För helt år	50 cents
" " " i förskott	35 "
" " " till Sverige	50 "

Observera!

Å den å tidningen eller omslaget fastklitrade adresslappen angifves, till hvilken tid tidningen är betald. Om detta datum är lika med eller äldre än det å löpande nummer, så betyder det, att prenumerationsperioden är utlupen, och att prenumerationsperioden bör förnyas.

Då enskild prenumerant insänder sin afgift, erhåller han ej skriftligt kvitto, utan datot å adresslappen framflyttas.

Vi bedja, att man benägen underrättar oss, om tidningen icke kommer regelbundet, och om möjliga misstag och oegentligheter.

Entry as second class matter at the Rock Island, Ill. P. O. applied for.

Adresslista på konferensens pastorer:

G. A. ANDERSON, ordf., 1905 Mallon Ave., Spokane, Wash.

C. E. FRISK, 811 South 5th St., Tacoma, Wash.

M. L. LARSON, vice ordf., 1703 Bellevue Ave., Seattle, Wash.

N. J. W. NELSON, sekr., Moscow, Idaho.

B. S. NYSTRÖM, La Conner, Wash.

J. W. SKANS, RUSSELL, 420 Burnside St., Portland, Ore.

Kateket J. A. LEVIN, Box 475, Portland, Ore.

Det uppväxande släktet är kyrkans framtidshopp. Mycket talas och skrives om betydelsen af kristliga hvardagsskolor, och denna betydelse kan icke gärna öfverskattas, men mycket litet jämförelsevis göres. Inom vår konferens är det endast enstaka församlingar, som haft kristendomsskola några veckor om året, oaktadt vår ordförande i sina årsberättelser ständigt med allvar framhållit sådan skolas vikt. I de flesta fall får pastor själf vara skollärare. Såsom å annat ställe synes, har en församling i år haft studerande att hålla skola. Den, som skrifer detta, är som bäst i färd med att hålla skola på förmiddagarna. Om några flera församlingar haft skola i sommar, ha vi oss ej bekant. Frågan är: göra vi såsom föräldrar och såsom församlingar så mycket som vi kunna för barnens kristliga undervisning? Pröfve hvar och en sig själf! Vid diskussionen i La Conner, under nyligen hållet möte där, framhöll dr Carlson med skärpa föräldrars ofta ådagalagda ytterlig likgiltighet för sina barns andliga välfärd. Nu är det väl för sent att göra något i år, hvad lärlandet af skola beträffar, men det är icke för sent att grundligt och under bön öfverväga saken. Tänk, om det kunde komma därhän, att vi för nästa år blifve villiga att upp-

offra några dollars för våra barns kristliga undervisning, så att det då blifve församlingsskola i åtminstone hälften af våra församlingar! Hvarför bara hälften? Hvarför icke i alla?

* * *

Det talas och skrives om en fruktad, men oundviklig öfvergång från det svenska språket till det engelska, inom vissa församlingar snart och inom hela Augustana-synoden i sinom tid. Om man brakar mindre med den frågan och följer sakens *naturliga* utveckling, så kommer en sådan öfvergång att ske tyst och stilla, *just då den behöfves*. Men vår synod kan och bör göra den öfvergången med sina egna män i spetsen. Man behöfver icke Pennsylvania-tyskar eller anglo-amerikaner för att göra detta, då man äger män af svensk härkomst, med svensk karaktär och svenskt samvete, som ej alls stå tillbaka för någon nation i fråga om lärdom och begåfning. I så fall blir öfvergången *naturlig*, i annat fall icke. Vi vilja icke öfvergå genom kapitulation.

B. S. N.

* * *

Stud. A. G. E. Rydqvist, som verkat inom konferensen sedan midten af juni månad förlidet år, har nu lämnat oss för att upptaga sina studier vid vårt teologiska seminarium i Rock Island, Ill. Han har arbetat troget i det vidsträckta Astoria-pastoratet. Vi säga honom ett hjärtligt tack för trogen tjänst och tillönska honom Guds välsignelse uti fortsättandet och fullbordandet af hans studier!

* * *

Nästa månad är reformationsmånaden. Så vidt möjligt borde i hvarje församling firas någon reformationsfest. Genom reformationen hafva vi fått ett dyrbart arf, för hvilket vi ha allt skäl att tacka Gud. Må vi stanna en liten stund i vårt hejdlösa lopp och "tänka på de gamla tider och de förra år", då Gud genom sitt utkorade redskap återgaf åt kristenheten en öppen bibel jämte med densamma följande härliga förmåner. Såsom enskilde och församlingar behöfva vi det. Blifve det i år många reformationsfester inom Columbia-konferensen.

* * *

Då nu COLUMBIA blifvit, såsom vi hoppas, permanent förstodad, så har det ansetts nödigt att öka hennets årspris något litet. Vi anslags,

att ingen skall anse denna åtgärd obefogad. Prenumerationspriset är hädanefter 35 cent per år i förskott, således endast 10 cent mer än förut, oaktadt tidningen är dubbelt så stor. Alla gamla prenumeranter, som nu strax förnya sin prenumerationsperiod, få dock tidningen för innevarande år efter det gamla priset. Nya prenumeranter få den från datum till januari 1903 för 35 cent. Vill någon gifva mera, så är därtill frihet, och det uppskattas storligen! Om tidningens vänner godhetsfullt vilja skaffa nya prenumeranter, skola vi anse det som en personlig väntjänst. En hvar göre något! Den som skaffar 3 nya prenumeranter får sin egen tidning gratis. För billiga klubbpris med andra tidningar, se tillkännagifvande på annat ställe! Glöm ej, att all korrespondens adresseras:

Columbia, Box 882, Moscow, Idaho.

Önskas!

Om någon af våra läsare ännu har i behåll ett exemplar af COLUMBIA för sistlidne januari (n:r 7), så blifva vi mycket tacksamma, om man godhetsfullt vill skicka oss det. Adressera som ofvan.

Redovisning.

Under augusti månad ha följande bidrag inkommit:

FÖR KONFERENSENS MISSION.

Första församl., Fairhaven	\$ 6.50
Immanuel-förs., Portland	3.00
Första församl., Astoria	2.70
Sarons-förs., Powell Valley	3.55

\$15.75

LÖN FÖR MISSIONSARBETAREN.

Bethlehems-församl., Mist. \$25.00

FÖR HEDNAMMISSIONEN.

Immanuel-förs., Portland \$ 3.45

FÖR PASTOR P. A. CEDERSTAM.

Getsemans-förs., Seattle \$11.24

Med tacksamhet erkänns ofvannämnda bidrag.

Portland, Oreg., den 2 sept. 1901.

JOH. W. SKANS,

Columbia-konf:s kassör.

En dyr Shakespeares. På en auktion i London såldes en upplaga af Shakespeares arbeten för 2,150 pd. st. (öfver 360,000 kr.). Verket, som är tryckt 1623, är den första folioupplagan af den store skaldens dikter. I början af 18:de århundradet betingade det nu så dyrt betalda verket blott 5 pd. st. År 1800 kostade ett godt exemplar omkring 10 guineer så mycket och 1834 betalades för ett exemplar det nästa beloppet af 240 pd. st. hvilka samma dock nu niotvåntats.

Gudstjänster:

Höjen jubel till Herren, alla länder.

Tjånen Herren med glädje, kommen inför kånstånstle med frådjerop.

Förntånen, att Herren är Gud. Han har gjort oss, och icke vi sjålfva, till ett folk och till får i sin hjord.

Gån in i hans portar med tåcksågelser, i hans gårdar med lof; tåcken honom, lofva hans namn.

Ty Herren är god, hans nåd curar reånertigen och hans tårfasthet från slåkte till slåkte. Dav. Ps. 100.

Alla våra land-mån inbjudas på det hjårtligaste till de respektive försåmlingarnas gudstånster och andra uppbyggelsemøten, hvilka hållas å tid, som ångifvas i följande tillkånagifvauden:

Gethsemane-försåmlingen, Seattle, Wash.

I den nya kyrkan, hörnet af Ninth Ave. och Stewart St., hållas gudstånster och møten i följande tid och ordning:

Hvarje söndag:

Högånssogudstånst kl. 10.30 f. m.

Söndagskola kl. 12 middag.

Bibelklass eller bönenåte kl. 7 e. m.

Gudstånst kl. 8 e. m.

Hvarje torsdag:

Gudstånst kl. 8 e. m.

Hvaronnå fredag:

Ungdomsföreningens møte kl. 8 e. m.

MARTIN L. LARSON, pastor.

Bostad: 1703 Bellevue Ave., hörnet af East Olive St.

Johannes-försåmlingen, Bothell, Wash.

Högånssogudstånst kl. 10.30 f. m. den 2:dra söndagen i hvarje månad.

Gudstånst kl. 8 e. m. den 4:de måndagen i hvarje månad. MARTIN L. LARSON, pastor.

Zion-försåmlingen, Moscow, Idaho.

Högånssogudstånst kl. 11 f. m. den 1:sta och 3:de söndagen i hvarje månad.

Aftonslag kl. 8 e. m. samma söndagar.

Såndagskola kl. 10 f. m. hvarje söndag.

Veckogudstånst kl. 8 e. m. hvarje torsdag.

Kvinnoföreningen håller sitt møte hvaronnå onsdags e. m. kl. 2.

Ungdomsföreningen sammånträder hkalades hvaronnå onsdagsafton kl. 8.

Westdala-försåmlingen, Troy, Idaho.

Högånssogudstånst kl. 10 f. m. den 2:dra och 4:de söndagen i hvarje månad.

Söndagskola kl. 10 f. m. hvarje söndag.

Salem-försåmlingen, Spokane, Wash.

Hvarje söndag hållas gudstånster och söndagskola som följer:

Högånssogudstånst kl. 10.30 f. m.

Söndagskola kl. 12 middag.

Aftonsång kl. 8 e. m.

Kyrkan är belågen vid Broadway.

G. A. ANDERSON, pastor.

Bostad: 1905 Mallou Ave.

Sv. Ev. Luth. Immanuelskyrkan.

125 Barnside St., Portland, Oreg.

Gudstånster:

Hvarje söndag kl. 10.30 f. m. och kl. 8 e. m. samt onsdags afton kl. 8.

Söndagskola strax efter försåmlingsgudstånsten. JOHN W. SWANBERG, pastor.

Bostad: 430 Barnside St.

Kyrkliga nyheter.

(De, som insända meddelanden för denna afdelning ombedjas vänligen att affatta dem, så vidt görligt, i passande form att införas utan omskrifning. Redaktören får då mindre arbete.)

South Bend, Wash. Insåmlingen till kyrkotomter pågår fortfarande. Vi hafva nu årtiofem dollar på listan. Vi hade en "Ice cream social" på kvällen den 27 aug., hvarvid inkomsterna uppgingo till nära tjugo dollars. Genom stud. A. G. E. Rydquist ha vi erhållit \$11.25 från försåmlingen i Seattle. Tack för all hjälp och uppmuntran. Vi få neg vår lilla kyrka framdeles, fast det inte går så fort som vi önskade.

J. N. A.

* * *

Från Seattle, Wash., meddelar pastor Larson: Vi hålla nu som bäst på med att bygga läktare och ställa i ordning för rapping i kyrkans öfvervånig.

* * *

Portland, Oreg. Dr J. S. Carlson stannade hos oss öfver söndagen den 11 aug. Han predikade i kyrkan på f. m. och kvällen och på e. m. kl. 3 i kapellet. Påföljande måndags afton talade han öfver ämnet: "Amerikas siste svensk", och på tisdagsafton öfver ämnet: "Hvarför båra vi behålla och bevara det svenska språket här i landet?" Han deklamerade ock ett par stycken ur Runebergs skrifter. På onsdags morgonen reste han till San Francisco.

J. W. S.

* * *

Spokane-distriktet kommer att hålla missionsmøte i Spokane och Moscow-pastoratet någon gång nästa månad. Tid är icke ännu bestämd, men troligen öppnas møtet i Spokane söndagen den 20 oktober och fortsåtes sedan där och i Moscow-pastoratet under veckans lopp. Pastor B. S. Nyström i La Conner kommer att vara närvarande vid detta møte.

* * *

Konfirmation kommer, vill Gud, att hållas med årets konfirmander i Westdala-försåmlingen i Troy, Idaho, söndagen den 22 dennes.

* * *

Pastor C. J. Beckman, som för närmare halfannat år sedan flyttade från vår konferens, har ånågot kallat till en försåmling i Concordia, Mass., och tilltråden i början af nästa månad.

Försåmling stiftades i slutet af förra månaden i Everett, Wash. Förhandlingarna leddes af pastor M. L. Larson, som därvid biträdtes af pastor C. E. Frisk. Af de ofullständiga underrättelser, vi fått, framgår, att synodens förslag till försåmlingskonstitution antogs med någon förändring af paragrafen om hemliga sällskap. Försåmlingen räknar från början 20 kommunikanter.

* * *

Konferensens missionsstyrelse utfärdade den 24 augusti kallelse till pastor F. N. Swanberg för den nybildade försåmlingen i Everett och kringliggande missionsplatser. Måtte han antaga denna kallelse!

* * *

Astoria, Ore. Ur enskildt bref från stud. Rydquist meddela vi följande: Jag har mycket brådtom i dag (d. 2 sept.) att göra mig i ordning för flyttning. Men jag vill dock, innan jag reser bort, sända ett hjårtligt tack för denna sammanvaro, för den broderlighet och välvilja, som du har visat mig! Och om det icke är för mycket begårdt, så ville jag bedja dig insätta i COLUMBIA ett hjårtligt tack till de öfriga pastorena inom konferensen. Jag hoppas att få COLUMBIA sänd till mig i Rock Island hånåfetter! Vår utflykt, som vi hade för ett par veckor sedan, inbringade söndags-skolan \$11.40 i ren behållning. Syföreningarnas försåljuing inbringade \$1.50 i ren behållning. I går (d. 1 sept.) höll jag mina afskedspredikningar. Vår kyrka tar sig bra ut med de elektriska ljusen. Jag känner mig ledsen öfver att behöfva lämna försåmlingen och verksamheten här. Jag har just börjat att blifva bekant med förhållandena härute. Har aldrig förr kånt ett sådant nit för saken, som jag börjat göra bland det nyekna arbete, som förekommer i denna konferens. Låmnar Astoria nästa onsdagskväll; predikar i Portland på lördagskvällen och i Powell Valley fredagsmorgon, och om Gud vill är jag i Spokane öfver nästa söndag. Jag stannar några dagar i Yellowstone, kaohända ett par dagar i Minneapolis, sedan reser jag till mitt föråldrarnes i Geneva, Ill., och hånåter där ett par veckor. Hålsur då åfven på pastor Oström. Han väntas hit till sista söndagen i sept.

Åter igen ett hjårtligt tack för allt godt. A. G. E. RYDQUIST.

* * *

Portland-distriktet af Columbia-konferensen höll missionsmøte i

Astoria onsdagen den 21 aug. 1901. Mötet börjades kl. 2 e. m. med bibelsamtal öfver Luk. 11: 28. Ämnet för samtalet, som inleddes af pastor J. W. Skans, var "Ett rätt hörande af Guds ord." Samtalet var lifligt och uppbyggligt. Stud. Emil Rydqvist från Portland, som för tillfället var närvarande, bidrog till att göra samtalet intressant.

På kvällen kl. 8 predikade kateket J. A. Levin öfver 2 Mos. 15: 13 med ämne: "Guds frälsande och ledsagande nåd", och pastor J. W. Skans predikade öfver Rom. 1: 16.

Till sist gäfvö pastor J. W. Skans och kateket J. A. Levin tänkespråk, dels till församlingen, dels lämpade såsom afskedsord till stud. A. G. E. Rydqvist, som stod färdig att snart lämna både distrikt och konferens för att ånyo upptaga sina studier i Rock Island. Äfven han å sin sida gaf tänkespråk och uttryckte sin tacksamt för förmänen att ha varit i arbetet i Herrens vingård härute på västkusten.

Distriktets predikanter hafva under de olika möten, som hållits, fått röna sanningen af psalmistens ord: "Se, huru godt och ljulligt det är, att bröder bo endräktigt tillsammans."

Det kändes därför smärtsamt att skiljas. Herren ledsage honom med sin nåd!

På torsdagen den 22 aug. fortsattes mötet i Skamokawa kl. 11 f. m. med högmässogudstjänst. Pastor J. W. Skans tjänstgjorde som liturg, och kateket J. A. Levin predikade öfver Luk. 18: 9—11, med ämne: "Sanna tillbedjare". Kl. 1 e. m. predikade pastor J. W. Skans öfver Ps. 107: 1—9. Till sist gafs tänkespråk af alla bröderna. Sedan togo pastor J. W. Skans och kateket J. A. Levin båten till Portland.

Stud. A. G. E. Rydqvist stannade kvar och predikade på engelska språket för ungdomen på kvällen kl. 8, med text Ps. 33: 12, och ämne: "Guds nikorade helgon!" Så hafva våra missionsmöten slutat för i år.

Herren välsigne ditt ords utsäde:
Es. 55: 10, 11! J. A. L.
sekr.

Från Tacoma, Wash.

Församlingens kristendomsskola börjades den 8 juli och har fortgått f. o. m. den 23 augusti, när den avslutades. Stud. Wendell från Augustava College i Rock Island, Ill.,

har skött undervisningen, biträdd af fru Frisk en del af tiden. Öfver femtio barn hafva varit inskrifna i skolan, men icke alla dessa hafva troget kommit hela tiden. På grund af att den publika skolan höll i så länge och sedan började igen så tidigt, nödgades vi sammantränga vår skoltermin mer än annars varit fallet. Den 9 september återvände studerande Wendell till Rock Island, Ill., att upptaga nya studier, efter att i år ha graduerat från Collegeafdelningen. Han kommer ock att biträda professor Grafström med undervisningen uti konstafdelningen. Kyrkorådet uttryckte sin fulla belåtenhet med arbetet i kristendomsskolan och glädje öfver att studerande Wendell antog kallelsen samt önskade honom välkommen åter att besätta sig i Tacoma.

Det ländes församlingen till heder och nytta såväl som barnen till stor välsignelse, att hon är villig att uppoffra för att underhålla kristenloms-skola under sommarmanaderna. Äfvenså vittnar det godt, att föräldrarna uppoffra för och sända sina barn till skolan. Om vi blott hålla på härmed är efter år och kunna få hit sådana studerande, som fullbordat sina studier för lärarekallet, och som hafva lust och förmåga att upprätta en lärdomshärd, så torde vi i en framtid hafva en Academy i Tacoma. Tanken söker förverkliga sig. Församlingen säger herr Wendell ett uppriktigt tack för trogen och god tjänst, lycka på resan till "Alma Mater" och ett välkommen åter, när konstnärsgälfvan vidare förkofrats!

* * *

Syfsöreningen Tabita sammanträdde förliden lördags afton hos mr och Mrs Lundgren vid Wafatobryggan. Ganska många infunno sig för att förstärka föreningens kassa med sina bidrag.

* * *

Nästkommande fredag håller ungdomsföreningen sitt reguljära möte i kyrkans undervåning. Ett godt program är uppsatt för aftonen.

* * *

Ungdoms- såväl som syfsöreningen äro värda all den uppmuntran de få och göra sig förtjänta af ännu mera. Målet och afsikten med dessas verksamhet är ädel och lofvande. Framåt, uppåt, skönare, älskligare ljuder det i hvarje Kristi lärjunges själ, medan vi bedja, sjunga, arbeta och uppoffra för Guds rikes utvidgande och inväntes befästande.

C. E. F.

T. ROSELAND SMEDVERKSTAD.

ALLT UD yrkes
hjälpande arbete utföras väl. — Maskinreparering.
La Conner, Wash.

TIDNINGAR BILLIGT.

Gamla och Nya Hemlandet,
per år..... 2.00
Columbia, per år..... .35

Båda tillsammans för helt år
endast \$2.00.

Minnesota Stats Tidning, per år 1.00
Columbia, per år..... .35

Båda tillsammans för helt år
endast \$1.10.

Adressera:

COLUMBIA,

Box 882.

Moscow, Idaho.

R. HODGINS, Druggist och Kemist.

Böcker och utrustning för Kontor och
Skolor.

Lestoe & Sherer,

Järnvaruhandel.

BLECKSAKER och STÖVAR.

Moscow, Idaho.

— Besök —

Moscow Hdw. Co. Ltd.,

De ledande handlarne med

Järnvaror & Grocerier,

Moscow, Idaho.

WASHINGTON FARMS.

Om ni önskar att köpa passande FARM-
LAND, Hus eller Loft i Spokane eller någon
annon öfver, så kom eller skriv till underseck-
nad. Resor behållning garanteras. Har
 varit bosatt i staden i 22 års tid. Adressera
L. W. N. BENSON, Land Agent,
311 Ryde Block, Dep. D., Spokane, Wash.

East End Cash Grocery

HAMMARLUND & BERGGREN, ägare.

*Norsk Sill, Anchovis, Potatismjöl, Med-
vurst och Primost. — Svenska varor.*

Börnet af Sprague Ave. och Pine Str.
SPOKANE, WASH.

NELSON & PEARSON

tillhandahålla allt,
som hör till en väl försedd

GROCERIHANDEL af Svenskt Glas och
Porcelänsvaror.
La Conner, Wash.

SVENSK SKOHANDEL.

Stort lager af alla slags skodon, såsom
SKOR, STÖFLAR, GALOSCHER, m. m.
Gör mig ett besök.
Gust. E. Wersen, La Conner, Wash.

GRICE and SON

MÖBELHANDEL och
LIKESÖRJNINGSBYRÅ.

MOSCOW, IDAHO

För erhållande af de BÄSTA och STILIGASTE

Fotografier

—besök—

H. Erichson - Moscow, Idaho.

HAGAN & CUSHING

Wholesale & Retail Butchers & Packers.

Dealers in FRESH & CURED MEATS
GAME IN SEASON.

Highest cash price paid for Beef, Pork, Mutton and
Poultry. — C. B. BOLT, manager.

W. A. LAYMAN

har ett rikhaltigt lager af

Böcker, Skrifmaterialier, Frukter,
Grocerier och Konfekter.

Alla slags Farmprodukter tagas i ut-
byte för handelsvaror.

Subskription mottages å alla ledande
tidningar och tidskrifter.

—The—

Torsen Drug Company

Dealers in

Drugs, Patent Medicines, Toilet Articles,
Stationery, School and Office Supplies, etc.,
Paints, Oils, Varnishes and Brushes.

Main Street, Moscow, Idaho.

BADGER STORE

David & Ely, Prop's.

Leading General Merchandise Store in Latah Co.
Call and see us.

Moscow, Idaho.

You can get everything cleaned,
"Your character excepted,"
at the

Moscow Steam Laundry

The Golden Rule

J. P. KLEWENO, Prop.

TROY - - - IDAHO

POLSON IMPLEMENT & HARDWARE COMPANY.

WHOLESALE & RETAIL DEALERS IN

Agricultural Implements.

Carriages, Wagons, Hardwood Lumber, and Wagon Makers' Hardware.

J. A. CONNER AND SEATTLE, WASH.

J. A. BJÖRKLUND

tillhandshåller ett godt urval af

VAGNAR OCH FARMREDSKAP.

Kom och bese dem.

TROY, - - IDAHO

Olson & Johnson

Möbel- och
Järnvaruhandel.

STORT LAGER. PRISERNA DE BILLIGASTE.
Troy, Idaho.

O. A. JOHNSON

DEALER IN

GENERAL MERCHANDISE

TROY, - - IDAHO.

MOLINE ORGLARNA

Äro allmänt erkända att vara de
bästa, så väl i ton som varaktig-
het. De kunna nu köpas billigt,
hvarför ni enarast borde skriva
efter katalog.

J. Peterson & Co.,
Moline, Ill.

Värdefulla Böcker

Svensk-Engelsk Brev- och Formulärbok, klb. 75c
Praktisk Lärobok i Engelska Språket, klb. \$1.00
Svensk-Amerikansk Kokbok, Inatt. 1.25, klb. 1.50
Lärobok i Geografi för Svenskar i Amerika.
Kart. 1.50, klb. 2.00
Sång-Album. klb. 1.00
Fosterländska Bjältebilder, illustr. . . . klb. 75
Biblar och Praloböcker tillhandahållas i stort
urval.

Kataloger gratis. Agenter önskas.

The Engberg-Holmberg Pub. Co.

119 E. Chicago Ave., Chicago, Ill.

A. Chilberg,

Scandinavian American Bank Bldg.,
SEATTLE, WASH.

Vicekonsul för Sverige och Norge

GENERAL

Steamship & Railway Agent

Billiga biljetter
till och från alla platser i världen.

...Till Uppbyggelse...

Från LUTHERAN AUGUSTANA BOOK CON-
CERN, Augustana synodens bokhan-
del, Rock Island, Ill., hafva utkommit
följande lärorika och undervisande
uppbyggelseskrifter:

Andlig Skattkammare. Beträktelser
för hvar dag året samt morgon- och
aftonböner för alla dagar i veckan
för särskilda tillfällen af Johan
Arndt. Öfersättning af S. G. Cavallin
..... .50
—Do, extra klb75
Barndopets välsignelse, eller: Kan en
kristen glädja sig öfver det dop,
hvilket han som barn mottagit?
af J. P. Beyer. Öfersättning af P. S. h
..... .15
—Do, kart25
—Do, extra klb40

Liberal rabatt i parti.

De konungliga nådegåfvorna. Tretton
beträktelser öfver 2 Petr. 1: 1—
12 af pastor A. Rodell, klb75
Den allting förvandlande handen. Elfva
uppbyggliga beträktelser af A. Sandell.
Med förord af prof. O. Olsson, D. D., klb
..... .50
De dyrbara ljuten, eller Ljus från of-
van af C. Geikie. Förord af dr T. N. Hasselquist. Öfersättning af
pastor O. V. Holmgren, krt60
—Do, blö75
Fjellstedts samlade skrifter. Ordadt
urval. Med väl utförd porträtt af dr P.
Fjellstedt, 3 ldfvb. 5.00
—Do, 3 blö 6.00
Försök till en grundlig och dock lättfattlig
förklaring af Pauli bref till efeserna af
dr T. N. Hasselquist, klb 1.00
Korsens predikan. Predikningar öf-
ver andra ärgångens evangelietexter af
pastorer inom Augustana-synoden, vb.
..... 2.00
Resekost på hemvägen för evighets-
vandrare af P. A. Ahlberg, kart50
—Do, klb75
Själaskall af Christian Service. I be-
riktig öfersättning af C. Warholm. (1
kommunikation). Godt köpsupplaga, hlrb
..... 6.00
—Do, 2 hlrb 7.50
Bodes korsat. Några uppsatser i
andliga ämnen af pastor A. Rodell, kart
..... .50
—Do, klb75
Vid korsat. Beträktelser öfver fräls-
ningen i Kristus af prof. O. Olsson, D. D., klb
..... .50
—Do, klb med gläs65

Katalog erhålles gratis. Adressera:

LUTH. AUGUSTANA BOOK CONCERN,
Filial: 213 E. 7th Str., ROCK ISLAND,
ST. PAUL, MINN. | ILLINOIS.

Books for the Young.

JESSICA'S FIRST PRAYER.
By Hesba Stretton. Illustrated.
Illuminated cloth binding. 40
THE CHILDREN'S HOUR.
Containing The Christmas Spirit, God's
Angels and other stories for children.
Illustrated. Boards25

Luth. Augustana Book Concern,

Rock Island, Illinois.
213 E. 7th St.,
St. Paul, Minn.